

UCHWAŁA NR.../20
RADY MIEJSKIEJ W ŚWIECIU

z dnia ... (dzień, miesiąc) 2020 r.

**w sprawie przekazania skargi na uchwałę Rady Miejskiej w Świeciu nr 106/19 wraz z
odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 poz. 506, 1309, 1696, 1815 i 1571) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz.2325, 2200 i 2294), uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Postanawia się przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargę na uchwałę nr 106/19 Rady Miejskiej w Świeciu z dnia 30 października 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Sulnówko.

2. Odpowiedź na skargę, o której mowa w ust. 1, zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Burmistrza Świecia do:

1) przekazania skargi o której mowa w § 1 ust. 1 wraz z odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy;

2) reprezentowania Rady Miejskiej w Świeciu przed Sądami Administracyjnymi z prawem do udzielenia pełnomocnictwa do reprezentowania Rady Miejskiej Świeciu.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Świecia.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Jerzy Wójcik

RADCA PRAWNY

Przemysław Gornowicz

Uzasadnienie

W dniu 28 stycznia 2020 r. do Urzędu Miejskiego w Świeciu wpłynęła skarga z dnia 27.01.2020 r., skierowana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy na uchwałę nr 106/19 Rady Miejskiej w Świeciu z dnia 26 września 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Sulnówko

Zgodnie z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302). Skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Ten z kolei, przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, w postaci papierowej lub elektronicznej, w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.

W związku z powyższym pojawiła się potrzeba sporządzenia niniejszej Uchwały.

BURMISTRZ

Krzysztof Kulakowski

Załącznik
do uchwały nr/20
Rady Miejskiej w Świeciu
z dnia

Świecie, dnia2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy

Wydział II

ul. Jana Kazimierza 5

85-035 Bydgoszcz

Skarżący: Barbara i Mirosław Zielińscy

ul. Hadyny 3

86-100 Świecie

Organ: Rada Miejska w Świeciu

reprezentowana przez:

Burmistrza Świecia

Adres do doręczeń

Urząd Miejski w Świeciu

ul. Wojska Polskiego 124

86-100 Świecie

Odpowiedź na skargę

Działając w imieniu Rady Miejskiej w Świeciu, na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2019 r. poz. 2325 z późn. zm. – dalej p.p.s.a.) przekazuję w załączeniu skargę z dnia 27.01.2020 r. (data wpływu do Urzędu Miejskiego 28 stycznia 2020 r.) na uchwałę Rady Miejskiej w Świeciu nr 106/19 z dnia 30 października 2019 r. w sprawie planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Sulnówko.

Jednocześnie w odpowiedzi na przedmiotową skargę wnoszę oddalenie skargi z dnia 27.01.2020 r. (data wpływu 28 stycznia 2020 r.) na uchwałę Rady Miejskiej w Świeciu nr

106/19 z dnia 30 października 2019 r. w sprawie planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Sulnówko.

Uzasadnienie

W dniu 28 stycznia 2020 r. do Urzędu Miejskiego w Świeciu wpłynęła skarga na uchwałę Rady Miejskiej w Świeciu nr 106/19 z dnia 30 października 2019 r. w sprawie planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Sulnówko.

W przedmiotowej Skardze Skarżący wskazali, m.in. że uchwał narusza ich interes prawny. Ogranicza prawo do dysponowania ich gruntem, ogranicza możliwość zabudowy działek, których są właścicielami zgodnie z ich wcześniejszymi zamiarami. Wskazali, że działki oznaczone nr 19/7 i 19/9 powinny zostać wyłączone z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub powinien zostać przywrócony stan prawny sprzed podjęcia uchwały.

Skarżący powołali się na wcześniejsze wezwanie do usunięcia naruszeń z dnia 25.11.2019 r., wskazując w nim, że ich zdaniem zostały naruszone przepisy art. 15 ust. 2 pkt 1 i 6 i ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz §5 pkt 7 lit. a Uchwały Nr VI/118/19 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 27 maja 2019 r. w sprawie Świeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Uchwalone przepisy są wewnętrznie sprzeczne, niekompletne, co uniemożliwi im korzystanie z nieruchomości zgodnie z przeznaczeniem.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów podniesionych przez Skarżących w Skardze jak i w załączonym do niej „wezwaniu do usunięcia naruszeń” należy stwierdzić co następuje.

1. Podstawą podjęcia zaskarżonej uchwały jest ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 z późn. zm. – zwana dalej Ustawą).

Dla prawidłowej interpretacji ustaleń omawianego planu miejscowego należy zapoznać się z przepisami wskazującymi zakres ustaleń planu w chwili wejścia w życie.

I tak w planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in.:

- przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania (art. 15 ust. 2 pkt 1 Ustawy),
- zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i

sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów (art. 15 ust. 2 pkt 6 Ustawy).

Z kolei sposób oznaczania przeznaczenia terenów, a co za tym idzie określenie sposobu zagospodarowania poszczególnych terenów reguluje rozporządzenie ministra infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Należy również wskazać, że zapisy w/w rozporządzenia, w załączniku nr 1, w którym zawarto wykaz oznaczeń dotyczących przeznaczenia terenu, które należy stosować na projekcie rysunku planu miejscowego, precyzyjnie określają jaka symbolika literowa oznacza daną funkcję terenu. W tym rozporządzeniu rozróżniono funkcje terenów użytkowanych rolniczo i określono je jako:

- a) tereny rolnicze – **R**,
- b) tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich – **RU**,
- c) tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych – **RM**.

Przy tak sformułowanych zapisach prawa, można rozróżnić tereny przeznaczone pod zabudowę związaną z produkcją rolną (**RU** i **RM**) od terenów gdzie nie przewiduje się zabudowy, a są one użytkowane rolniczo (**R**).

Należy zauważyć, że działka nr 19/7 położona w obrębie ewidencyjnym Sulnówko, jednostka ewidencyjna Świecie oraz część działki nr 19/9 położonej w obrębie ewidencyjnym Sulnówko, jednostka ewidencyjna Świecie do momentu wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Sulnówko, nie była objęta obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Natomiast część działki nr 19/9 położonej w Sulnówku znajdowała się w jednostce bilansowej **B36 IT-W** zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Świecie oraz miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Świecie, uchwalonej uchwałą Nr 399/98 Rady Miejskiej w Świeciu z dnia 18 czerwca 1998 r. (Dz. Urz. Woj. Bydg. Nr 60, poz. 342 z dnia 28 września 1998 r.), która posiadała następujące przeznaczenie: teren infrastruktury technicznej – wodociąg przeciwpożarowy od jeziora Deczno do Pracowniczych Ogrodów Działkowych „Przy Lesie” w Sulnówku.

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla wsi Sulnówko, uchwalonym uchwałą Nr 106/19 Rady Miejskiej w Świeciu z dnia 30 października 2019 r., określono następujące funkcje terenów:

Nr działki, obręb	Użytek i klasa bonitacyjna/ oznaczenie użytków i klas wg ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostę Świeckiego	Powierzchnia użytku (ha) wg ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostę Świeckiego	Funkcja terenu określona w mpzp
19/7, Sulnowko	RV / Grunty orne	0.3000	6 R – teren rolniczy
	RVI / Grunty orne	1.9168	6 R – teren rolniczy
			8 ZP – teren zieleni urządzonej
LsVI / Lasy	0.7500	7 ZL – teren lasów	
19/9, Sulnowko	RIVb / Grunty orne	0.3500	6 R – teren rolniczy
	RV / Grunty orne	7.1118	6 R – teren rolniczy
	RVI / Grunty orne	2.7485	6 R – teren rolniczy
	ŁV / Łąki trwałe	0.2648	5 R – teren rolniczy
	W-ŁVI / Grunty pod rowami	0.0125	6 R – teren rolniczy
	W / Grunty pod rowami	0.0178	5 R – teren rolniczy
	Bi / Inne tereny zabudowane	0.2242	4 UT – teren zabudowy usług turystyki
	N / Nieużytki	0.4650	5 R – teren rolniczy
6 R – teren rolniczy			

W myśl art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) gruntami rolnymi w rozumieniu ustawy, są grunty:

- 1) określone w ewidencji gruntów jako użytki rolne;
- 2) pod stawami rybnymi i innymi zbiornikami wodnymi, służącymi wyłącznie dla potrzeb rolnictwa;
- 3) pod wchodzącymi w skład gospodarstw rolnych budynkami mieszkalnymi oraz innymi budynkami i urządzeniami służącymi wyłącznie produkcji rolniczej oraz przetwórstwu rolno-spożywczemu;
- 4) pod budynkami i urządzeniami służącymi bezpośrednio do produkcji rolniczej uznanej za dział specjalny, stosownie do przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych i podatku dochodowym od osób prawnych;

- 5) parków wiejskich oraz pod zadrzewieniami i zakrzewieniami śródpolnymi, w tym również pod pasami przeciwwietrznymi i urządzeniami przeciwerozyjnymi;
- 6) rodzinnych ogrodów działkowych i ogrodów botanicznych;
- 7) pod urządzeniami: melioracji wodnych, przeciwpowodziowych i przeciwpożarowych, zaopatrzenia rolnictwa w wodę, kanalizacji oraz utylizacji ścieków i odpadów dla potrzeb rolnictwa i mieszkańców wsi;
- 8) zrekultywowane dla potrzeb rolnictwa;
- 9) torfowisk i oczek wodnych;
- 10) pod drogami dojazdowymi do gruntów rolnych.

Ponadto zgodnie z art. 2 ust. 2 cyt. ustawy, gruntami leśnymi, są grunty:

- 1) określone jako lasy w przepisach o lasach;
- 2) zrekultywowane dla potrzeb gospodarki leśnej;
- 3) pod drogami dojazdowymi do gruntów leśnych.

Mając powyższe na uwadze w planie miejscowym działki nr 19/7 i 19/9 zawierają się m.in. w terenie **R** – teren rolniczy bez określenia parametrów zabudowy, co jest zgodne z wydanym rozporządzeniem.

Ponadto funkcje poszczególnych terenów określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego są tożsame z aktualnym ich użytkowaniem.

W analizowanym przypadku nie można się również zgodzić z twierdzeniem, że „(...) uchwalone zapisy planu są wewnętrznie sprzeczne i niekompletne, co uniemożliwi nam korzystanie z nieruchomości zgodnie z przeznaczeniem.”

Istotne jest bowiem to, że w przypadku, gdy nieruchomość była wykorzystywana na cele inne niż ta określone w planie miejscowym przed jego wejściem w życie, to gdy zacznie od obowiązywać dalej można realizować działania w niezmienionym zakresie. Tym samym plan miejscowy nie wprowadza dla właścicieli nieruchomości ograniczeń w istniejącym już zagospodarowaniu.

Samo przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na daną funkcję nie zmienia jeszcze jego charakteru. Ponadto do czasu realizacji ustaleń planu tereny pozostawia się w dotychczasowym wykorzystywaniu terenu.

Pojęcie dotychczasowego sposobu wykorzystywania terenu pojawia się w art. 35 Ustawy tj. „tereny, których przeznaczenie plan miejscowy zmienia, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy do czasu ich zagospodarowania zgodnie z tym planem, chyba że w planie ustalono inny sposób ich tymczasowego zagospodarowania”.

Podobna regulacja pojawiła się w art. 37 ust. 1 nieobowiązującej już ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) tj. „tereny, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ustala inne przeznaczenie,

mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem, chyba że w planie ustalono zasady ich tymczasowego zagospodarowania”,

Powyższe oznacza, że plan miejscowy nie nakłada obowiązku natychmiastowego porzucenia dotychczasowego sposobu wykorzystania terenu, a co za tym idzie można wykorzystywać teren tak jak dotychczas, jednak jedynie do czasu realizacji „**docelowego**” przeznaczenia terenu.

Dopiero w przypadku w przypadku zdecydowania się na zmianę sposobu zagospodarowania terenu po wejściu w życie przedmiotowego planu uchwała będzie stanowić przepisy prawa miejscowego dotyczące przeznaczenia i sposobu zagospodarowania poszczególnych terenów oraz określa konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów nakazy, zakazy i warunki.

2. Kolejnym zarzutem jaki powołali Skarżący było to, że bezprawnie ustalono strefę ochronną 100m wokół nieużytku, który potraktowano jako wodę powierzchniową na działce nr 19/9. Zdaniem skarżących. Strefa ta ogranicza prawa właścicieli do dysponowania gruntem. Skarżący w piśmie z dnia 25 listopada 2019 r. (załącznik nr 4) wykazali iż wprowadzona strefa jest nieuzasadniona lub pomyłkowo naniesiona na tym obszarze.

Działki nr 19/7 i 19/9 położone w obrębie ewidencyjnym Sulnówko, jednostka ewidencyjna Świecie znajdują się na terenie Świeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, na którym obowiązuje uchwała nr VI/118/19 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 27 maja 2019 r. w sprawie Świeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Kujawsko – Pomorskiego z 2019 r. poz. 3068). Wcześniej obowiązywała na nim uchwała nr X/230/15 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 24 sierpnia 2015 r. (Dz. Urz. Woj. Kujawsko – Pomorskiego z 2015 r. poz. 2551), zmieniona uchwałą nr XLII/715/18 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 19 marca 2018 r. (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego z 2018 r. poz. 1479).

W granicach Świeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zgodnie z § 5 pkt 7 lit. a cyt. uchwały, obowiązuje zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych.

Należy zauważyć, że już w postanowieniu z dnia 8 września 2016 r. znak: W00.610.63.2016.MD1 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy zakwalifikował nieużytek znajdujący się na działce nr 19/7 (19/5 przed podziałem geodezyjnym) do zbiornika wodnego tj. „(...) W projekcie planu wprowadzono również przeznaczenie terenów rolniczych, położonych w odległości mniejszej niż 100 m od zbiornika wodnego znajdującego się na dz. nr ew. 19/5 obręb Sulnówko, pod tereny zabudowy mieszkaniowej, drogę wewnętrzną i teren zieleni urządzonej (tereny: 7 MN, 8 ZP, 9 MN, 10 KDW, 11 MN i 12 MN)”.

Według w/w postanowienia z dnia 8 września 2016 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, warunkiem uzgodnienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego było wykluczenie w projekcie realizacji nowych obiektów

budowlanych nie będących inwestycjami celu publicznego, w odległości mniejszej niż 100 m od zbiorników wodnych.

Należy zauważyć, że takie stanowisko było o tyle istotne, że zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z 8 kwietnia 2010 r. (IV SA/Wa 1289/09), „uzgodnienie, w przeciwieństwie do opinii, jest formą o znaczeniu stanowczym, bowiem wiąże organ decydujący w postępowaniu głównym. Treść stanowiska zajętego przez organ uzgadniający może przesądzić o treści decyzji, która wydawana jest po uzgodnieniu przez organ decydujący”.

Nie można się również zgodzić się z twierdzeniem Skarżących, że „w zakresie terenu 15 ZP należy występujący zbiornik wodny ująć w Uchwale Rozdział 3 §19 wraz z oznaczeniami i nanieść na mapę MPZP”.

Otóż w terenie 15 ZP znajduje się, niezinventaryzowany na mapie, zbiornik wodny, którego realizacja powstała m. in. w oparciu o decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Biorąc pod uwagę fakt, że jest to zbiornik antropogeniczny, a nie naturalny, tym samym nie wymaga wprowadzenia pasa o szerokości 100 m od linii brzegowej z zakazem zabudowy.

W myśl art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) gruntami rolnymi w rozumieniu ustawy są m. in. oczka wodne. Taki stan rzeczy z kolei uzasadnia brak linii rozgraniczających na rysunku planu oddzielających oczko wodne (na mapie oznaczone jako nieużytek – N) od terenów rolniczych.

Zgodnie z art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2019 r. poz. 725 z późn. zm.), właściciele nieruchomości zgłaszają właściwemu staroście zmiany danych objętych ewidencją gruntów i budynków, w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania tych zmian.

Informacje zawarte w ewidencji gruntów i budynków podlegają aktualizacji również na wniosek właścicieli nieruchomości (art. 24 ust. 2a pkt 2 w/w ustawy).

Jeżeli stan prawny jest niezgodny ze stanem faktycznym to inicjatywa doprowadzenia do jego zgodności należy do właściciela nieruchomości.

Z kolei projekt planu został sporządzony na mapie sytuacyjno – wysokościowej uzyskanej z Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Świeciu.

Należy przy tym zauważyć, że teren 22 WS i 26 WS znajduje się poza granicami Świeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zatem przepisy uchwały nr VI/118/19 nie mają w tych przypadkach zastosowania.

3. Kolejną kwestią podniesioną w skardze było, to że „Grunty są położone w strefie nad jeziorem i są bardzo atrakcyjnym miejscem wypoczynku i rekreacji, itp. zmiana mpzp blokuje te możliwości dla działki nr 19/9 a jednocześnie zezwala na nie, na sąsiednich działkach oznaczonych 4 UT i 9 MN. Oznaczenie terenu 4UT powinno być również naniesione na działkach 19/7 i 19/9...”

Zapisy każdego planu zagospodarowania przestrzennego muszą być dostosowane do konkretnego stanu faktycznego występującego w obszarze planu.

Tym samym jeśli chodzi o teren 4 UT to zapisy planu jedynie sankcjonują zrealizowane już inwestycje i z zastrzeżeniem § 22 pkt 6 lit. i) uchwały regulują zagospodarowanie terenów w pasie 100 m od linii brzegowej zbiorników wodnych tj.:

- dopuszcza się przebudowę, nadbudowę, odbudowę (wymianę) oraz zmianę sposobu użytkowania istniejących budynków,
- dopuszcza się rozbudowę istniejących budynków w granicach terenów, na których nie obowiązują zakazy w pasie o szerokości 100 m od linii brzegowej, a w pozostałych terenach o nie więcej niż 30% powierzchni zabudowy danego budynku, pod warunkiem zachowania od strony zbiornika wodnego linii zabudowy stanowiącej przedłużenie elewacji istniejącego budynku,
- dopuszcza się lokal mieszkalny w budynku usługowym,
- istniejące zagospodarowanie terenu, w tym w szczególności pomosty, plaża, infrastruktura techniczna do zachowania z dopuszczeniem remontów, przebudowy, rozbudowy, wymiany,
- dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Z kolei teren 9MN znajduje się poza wyznaczonym 100 m pasem od linii brzegowej naturalnych zbiorników wodnych co powoduje, że oprócz sankcjonowania istniejącej zabudowy oraz tej perspektywicznej (dla działek, na które zostały wydane decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu), można było również ustalić przeznaczenie terenu dla pozostałych działek znajdujących się w ramach tego samego obszaru funkcjonalnego.

4. Ostatnią kwestią podniesioną w Skardze było podtrzymanie zarzutów podniesionych w Wezwaniu do usunięcia naruszeń z dnia 25 listopada 2019.

W wezwaniu podniesiono m. in. kwestię lokalizacji mikroinstalacji fotowoltaicznych.

Zgodnie z art. 15 ust. 4 Ustawy „Plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwi również lokalizację mikroinstalacji w rozumieniu [art. 2 pkt 19](#) ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm. 11) również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich instalacji”

W związku z tym, że w terenach 5 R, 6R, 7 ZL i 8 ZP nie przewiduje się lokalizacji budynków, zasadnym było, aby w tych terenach wykluczyć możliwość lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, w tym również mikroinstalacji.

Z uwagi na to, że pozostałe zastrzeżenia podniesione w „wezwanie do usunięcia naruszeń” się powielią, odpowiedzi na nie znajdują się w pkt 1 – 3 niniejszej odpowiedzi.

W świetle obowiązujących przepisów prawa i przedstawionych argumentów w ocenie organu podejmującego uchwałę nie znaleziono przesłanek z których wynikałaby zasadność podnoszonych zarzutów.

Biorąc pod uwagę powyższe wnioszek o oddalenie skargi w całości należy uznać za uzasadniony.

.....

Załączniki

1. Skarga wraz z aktami sprawy
2. Uchwała nr Rady Miejskiej w Świeciu z dnia
3. Odpis odpowiedzi na skargę wraz z załącznikami

